

செப்டம்பர் - 30 - பொதுக்கால 25ம் ஞாயிறு

“நமக்குள்திராக இராதவர் நம் சார்பாக இருக்கிறார்”
மாற் 9:40

முதல் வாசகம் : எண்ணாகமம் : 11 : 25 – 29

அந்நாட்களில் ஆண்டவர் மேகத்தில் இறங்கிவந்து மோசேயோடு பேசினார். அவரில் இருந்த ஆவியில் கொஞ்சம் எடுத்து எழுபது மூப்பாக்கு அளித்தார். ஆவி அவர்கள்மேல் இறங்கவே அவர்கள் இறைவாக்கு உரைத்தனர். அதன்பின்றி அவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. இரண்டு மனிதர் பாளையத்திலேயே தங்கிவிட்டனர். ஒருவன் பெயர் எல்தாது, மற்றவன் பெயர் மேதாது. அவர்கள்மீதும் ஆவி இறங்கியது. பதிவு செய்யப்பட்ட வர்களில் இவர்களும் உண்டு. ஆனால் அவர்கள் கூடாரத்துக்குச் சென்றிருக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் பாளையத்திலேயே இறைவாக்குரைத்தனர். ஓர் இளைஞர் ஓடிவந்து மோசேயிடம், “எல்தாதும் மேதாதும் பாளையத்தில் இறைவாக்குரைக்கின்றனர்” என்றுசொன்னான். உடனே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோரில் ஒருவரும் மோசேயின் ஊழியரும் நூனின் மைந்தருமான போகவா, “மோசே! என்தலைவரே! அவர்களைத் தடுத்துநிறுத்தும்” என்றார். ஆனால் மோசே அவரிடம், “என்ன முன்னிட்டு நீ பொறாமைப்படுகிறாயா? ஆண்டவரின் மக்கள் அனைவருமே இறைவாக்கினராகும்படி ஆண்டவர் அவர்களுக்குத் தம் ஆவியை அளிப்பது எத்துணைச் சிறப்பு!” என்றார்.

பதில்பாடல் : ஆண்டவரின் நியமங்கள் சரியானவை. இதயத்தை மகிழ்விக்கின்றன.

இரண்டாம் வாசகம் : யாக்கோபு 5 : 1 – 6

செல்வர்களே, சற்றுக் கேளுங்கள். உங்களுக்கு வரப்போகும் இழிநிலையை நினைத்து அலறி அழுங்கள். உங்கள் செல்வம் மக்கிப்போயிழ்று. உங்கள் ஆடைகள் பூச்சிகளினால் அரிக்கப்பட்டுவிட்டன. உங்கள் பொன்னும் வெள்ளியும் துருப் பிடித்துவிட்டன. அந்தத் துருவே உங்களுக்கு எதிர்ச்சான்றாக இருக்கும். அது நெருப்புப்போல உங்கள் சதையை அழித்துவிடும். இந்த இறுதிநாள்களில் செல்வத்தைக் குவித்து வைத்திருக் கின்றிருக்களே! உங்கள்வயலில் அறுவடை செய்த வேலையாள் களுக்குரிய கூலியைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கள் அது கூக்குரலிடுகிறது. அறுவடை செய்தவர்களின் கூக்குரல் படைகளின் ஆண்டவருடைய செவிக்கு எட்டியுள்ளது. இவ்வுலகில் ஆடம்பரமாகவும் இன்பமாகவும் வாழ்ந்தீர்கள். கொல்லப்படும் நாளுக்காக உங்கள் உள்ளங்களைக் கொழுக்க வைத்தீர்கள். நேர்மையானவரைக் குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளித்துக் கொலை செய்தீர்கள். ஆனால் அவர் உங்களை எதிர்த்து நிற்கவில்லை.

நற்செய்தி : மாற்கு 9 : 38 – 43, 45, 47 - 48

அக்காலத்தில் யோவான் இயேசுவிடம், “போதகரே, ஒருவர் உமது பெயரால் பேய்கள் ஓட்டுவதைக்கண்டு, நாங்கள் அவரைத் தடுக்கப்பார்த்தோம். ஏனெனில் அவர் நம்மைச் சாராதவர்” என்றார். அதற்கு இயேசு கூறியது, “தடுக்கவேண்டாம். ஏனெனில் என் பெயரால் வல்லசெயல் புரிபவர் அவவளவு எளிதாக என்னைக் குறித்து இகழ்ந்து பேசமாட்டார். ஏனெனில் நமக்கு எதிராக இராதவர் நம்சார்பாக இருக்கிறார். நீங்கள் கிறிஸ்துவைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதால் உங்களுக்கு ஒரு கிண்ணம் தண்ணீர் கொடுப்பவர் கைம்மாறு பெறாமல்போகார் என உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். என்மீது நம்பிக்கைகொண்டுள்ள இச்சிறியோருள் எவரையாவது பாவத்தில் விழக்செய்வோருடைய கழுத்தில் ஓர் எந்தீரக் கல்லைக்கட்டி, கடலில் தள்ளிவிடுவதே அவர்களுக்கு நல்லது. உங்கள் கை உங்களைப் பாவத்தில் விழச் செத்தால் அதை வெட்டிவிடுகள். நீங்கள் இரு கையுடையவராய் அனையாத நெருப்புள்ள நரகத்துக்கள் தள்ளப்படுவதைவிட, கை ஊனமுற்றவராய் நிலைவாழ்வில் புகுவது உங்களுக்கு நல்லது. நீங்கள் இரு காலுடையவராய் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைவிட கால் ஊனமுற்றவராய் வாழ்வில் புகுவது உங்களுக்கு நல்லது. நீங்கள் இரு கண்ணுடையவராய் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைவிட ஒற்றைக் கண்ணராய் இறையாட்சிக்கு உட்படுவது உங்களுக்கு நல்லது. நரகத்திலோ அவர்களைத் தின்னும் புழு சாகாது. நெருப்பும் அவியாது” என்றார்.

தியானம் : எமது வாழ்க்கை பாதையின் குறிக்கோள் இறை அரசை அடைவதே! பெற்றோரில் முழுமையாக தங்கி வாழும் குழந்தை பருவம் பற்றி நாம் கவலைப்படுவதில்லை. இளமைக்காலம் சந்தோஸ்ததை அனுபவிக்கின்ற காலமாக, கவலை அற்றகாலமாக கழியும். ஆனால் முதுமைக் காலம் எதிர் பார்ப்பை, அன்பை உதவியை நாடிநிற்கும். அப்போது தான் தனிமையை அதிகம் உணர்பவர்களாக இறைவனை அதிகம் தேடுபவர்களாக, செய்ததவறுகளை நினைத்து வருந்துபவர்களாக இருப்பார்கள். முக்கியமாக இளமைகாலத்தில் நாம் வாழும் வாழ்வும் செய்யும் செயல்களும் எமது இறுதிப் பரிசை தீர்மானிக்கின்றது. இதனை சிலர் மறந்து போய்விடுகின்றார்கள். இன்றையவாசகங்கள் இறை அரசை அறிவிக்கும் பணி நம்மிடம் உள்ளது என்பதனை உணர்த்தி நிற்கின்றன. அது குருக்களுக்கும் துறவியருக்கும் மட்டுமே சொந்தமானது என்ற எமது குறுகிய கண்ணேண்ட்டதை விட்டு நாம் வெளியே வரவேண்டும் என்று அழைப்புவிடுக்கின்றது. முதல் வாசகத்திலும் நற்செய்திலும் தெரிந்து கொள்ளப்படாதவர்கள் இறைவாக்கு உரைப்பதனையும், அதனை மக்கள் தடுக்கப் பார்ப்பதனையும் காணலாம். ஆனால் அவர்களை தடுக்க வேண்டாம் என்று மோசேயும், யேசுவும் கூறுகின்றார்கள். கடவுளின் ஆவி நம்மில் செயற்படுகின்ற போது எம்மாலும் அரியகாரியங்களை செய்யமுடியும். அதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கவேண்டும். கதவினை இறுக முடிவிட்டு விருந்தினரை வீட்டிற்கு வரும்படி அழைக்கமுடியாது. முதலில் கதவை திறக்கவேண்டும் பின்பு அவர்களை அழைக்கவேண்டும். இவ்வாறு தான் தீயஎன்னாங்களும் சிந்தனைகளும் முடியுள்ள எமது உள்ளத்தில் நல்லசிந்தனைகளை வளர்க்க வேண்டும். அப்போது முடப்பட்ட வாசல்கள் திறக்கப்படும். நாமும் இறை அரசை அறிவிக்கும் கருவிகளாக மாறலாம். மற்றவர்களுக்கு தடைகளாக இருக்காமல் தடைகளை அகற்றுபவர்களாக இருக்கவேண்டும். எமது உடலும், அவயவங்களும் தடைகள் ஆகாதவாறு பார்த்துக்